

Griffinummer 1827 /2018
Datum van uitspraak 18 JUNI 2018
Notitienummer parket DE66.97.20413/13/BW47 sw3

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJ

wonende te ;

⇒ *Ter terechtzitting van 14 mei 2018 vertegenwoordigd door mr. W. Thyssen, advocaat te Gent*

BEKLAAGDEN

- 2899 1. geboren te op
 wonende te ;
- 2900 2. , geboren te op
 wonende te
- 2901 3. geboren te op
 wonende te

⇒ *Ter terechtzitting van 14 mei 2018 allen in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. N. De Nil loco mr. L. Steyaert, advocaat te Dendermonde*

1. TENLASTELEGGINGEN

De eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als
 eigendom van , geboren te op
 en van , geboren te op beiden
 wonende te , bij akte verleden op door notaris
 te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

- a): het optrekken of plaatsen van een constructie
 b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
 c): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,

meer bepaald zonder stedenbouwkundige vergunning

1. een mestvaalt te hebben opgericht

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 15 maart 2013 tot 17 mei 2013 (stuk 49)

2. een stal/schuilhok te hebben uitgebreid

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 1 maart 2012 (stuk 49) tot 19 april 2013 (datum vaststelling - stuk 2)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

De eerste, de tweede en de derde

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
 en eigendom van , geboren te op
 en van geboren te op , beiden
 wonende te bij akte verleden op door notaris
 te

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

meer bepaald zonder stedenbouwkundige vergunning

1. de bestemming te hebben gewijzigd van stal naar hondenpension

Te _____, op niet nader te bepalen datum in de periode van 23 juli 2012 (datum 1^e stedenbouwkundige vergunning tot weigering hondenpension – stuk 32) tot 19 april 2013 (datum vaststelling – stuk 2)

2. de bestemming te hebben gewijzigd van ontvangstruimte naar woongelegenheid (studio)

Te _____, op niet nader te bepalen datum in de periode van 23 juli 2012 (datum stedenbouwkundige vergunning – stuk 32) tot 13 april 2013 (datum vaststelling – stuk 2)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14 mei 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

Het is de rechtbank niet toegelaten om de incriminatieperiodes van de tenlasteleggingen – zoals gevraagd door de burgerlijke partij in haar conclusie – uit te breiden, te meer daar de geviseerde inbreuken aflopende misdrijven zijn en dus niet blijven voortduren tot de beëindiging van de delictuele toestand. Bovendien kan de rechtbank nooit gevat zijn met feiten die zich hebben afgespeeld NA het bevel tot dagvaarding.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 19 april 2013 stelt de gemachtigde ambtenaar van de Stad _____ vast dat _____ en _____
:

- een luifel hebben geplaatst zonder stedenbouwkundige vergunning;
- een ontvangsruimte hebben omgevormd tot een woongelegenheid zonder stedenbouwkundige vergunning;
- een paardenstal hebben geplaatst zonder stedenbouwkundige vergunning;
- een berging voor landbouwvoertuigen hebben geplaatst zonder stedenbouwkundige vergunning;
- een mestvaalt hebben gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning;
- de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 23.07.2012 i.v.m. het uitbaten van een hondenpension, niet hebben nageleefd. Er werd enkel een vergunning afgeleverd voor een kattenpension, niet voor een hondenpension.

|

Uit de website van
welkom zijn.

blijkt dat in het pension ook honden

Eerste beklagde verklaart in verhoor het volgende..

- Hij heeft enkel een betonplaat en een afdak geplaatst voor landbouwvoertuigen.
- Hij wist niet dat er voor de mestvaalt een melding of vergunning nodig was. Hij heeft alles zelf gedaan.

Tweede beklagde bevestigt deze verklaring.

Een regularisatievergunning werd geweigerd op 09.09.2013. Tegen de weigering werd hoger beroep aangetekend bij de deputatie. Het beroep werd door de deputatie niet ingewilligd. Er werd geen hoger beroep aangetekend bij de Raad voor vergunningsbetwistingen. Er werd wel op 2 juni 2014 een nieuwe vergunning aangevraagd.

Op 26 februari 2015 verleent de Bestendige Deputatie een regularisatievergunning voor de functiewijziging naar drie wachtkennels, niet te gebruiken als pension en voor de regularisatie van de twee luifels. Vergunning wordt geweigerd voor de regularisatie van de functiewijziging naar studio, de regularisatie van de mestvaalt en de regularisatie van het schuilhok.

Een herstellvordering werd opgemaakt. Deze verkreeg het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. Men vordert het volgende herstel.

- De studio dient terug te worden ingericht als ontvangstruimte zoals bepaald in de vergunning van 23.07.2012.
- De kennels dienen gebruikt te worden als wachtkennels i.f.v. het trimsalon en niet te gebruiken als pension.
- Het uitvoeren van bouw- en aanpassingswerken conform de vergunningen van 23.07.2012 (voor de studio) en 26.02.2015 (voor wat betreft het hondenpension).

Na de herstellvordering verklaart eerste beklagde het volgende.

- Hij is bereid om de herstellvordering uit te voeren. Een nieuwe regularisatie werd gevraagd.
- Het schuilhok is verkleind. De kennels worden enkel gebruikt als wachtkennel.

Een vergunning werd toegestaan op 23 november 2015 voor het plaatsen van een mestvaalt (die moet voorzien zijn van een groenscherm en dient afgedekt te worden met een afdekzeil. De bestaande mestvaalt dient volledig verwijderd te worden. Door eerste beklagde werd een melding voor een inrichting klasse 3 gedaan voor de opslag van vaste mest. Eveneens op 23 november 2015 werd een vergunning verleend voor het wijzigen van een schuilhok naar een schuilhok met afdak. Op 3 november 2015 werd een aanvraag tot functiewijziging van een ontvangstruimte naar kattenhotel goedgekeurd.

Bij nacontrole wordt vastgesteld dat:

|

- het schuilhok nog steeds aanwezig is;
- de mestvaalt nog steeds op de originele plaats staat en niet op de plaats van de regularisatie;
- de studio gedeeltelijk ontruimd is maar de keuken er nog is;
- er één hond in een hok zit te wachten. Volgens de eigenaar zat deze te wachten op een was- en knipbeurt en gaat hij die dag nog opgehaald worden. Bij een navolgend bezoek op 4 april 2016 blijken er drie honden te zitten, waarvan er één sterk lijkt op de hond van 1 maart 2016.

Op 30 maart 2018 gaat de ambtenaar van de Stad over tot nacontrole. Men doet de volgende vaststellingen.

- De vroegere leefruimte is omgebouwd tot een pension voor katten. Er staan 7 rennen voor katten die kunnen afgesloten worden. Er staan ook diverse speeltoestellen en krabpalen voor katten.
- De wachtkennels voor honden zijn leeg, m.u.v. een matje voor de honden. Er zijn drie kennels met telkens twee voerbakken.
- De mestvaalt is ingeplant op 15m van de perceelsgrens. Het volume is verkleind t.o.v. de oorspronkelijke situatie. Er is geen afdekzeil aanwezig, volgens de eigenaar omdat de vaalt net geleeagd moet worden. Rondom de vaalt staan enkele bomen en struiken.
- Het schuilhok bestaat uit een bergruimte links en een afdak/veldschuur rechts waarin een tractor is geplaatst. Het afdak/veldschuur bestond vroeger uit twee delen, waarvan de helft is afgebroken. Tussen de bergruimte en de veldschuur bevindt zich een schuilhok (een ruimte zonder deuren).

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

|

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat in opzet, zoals in casu het geval, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, mag de rechter het bestaan van dit opzet afleiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt (Cass. (2e k.) AR P.14.1273.N, 3 mei 2016 en Cass. 10 oktober 2017 (P.16.0639.N)).

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de verklaringen van beklaagden alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagden den hen ten laste gelegde feiten niet betwisten, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat:

- eerste en tweede beklaagde zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en B en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend;
- derde beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging B en dienen deze feiten haar dan ook te worden toegerekend

Beklaagden voeren wel aan dat de feiten werden gepleegd als gevolg van onwetendheid m.b.t. de heersende regelgeving, maar beklaagden voeren niet aan dat ze dwaalden noch maken ze dit aannemelijk.

De schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten staat naar eis van recht vast.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde hebben het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Hun handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte en het landschap.

Ook justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan de milieu- en stedenbouwwetgeving belangrijk is, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving.

Beklaagden hebben een blanco strafregister.

De rechtbank volgt beklagden in hun opmerking dat er in het dossier een abnormale stilstand van bijna twee jaar is op te merken tussen het laatste kantschrift van het parket en de dagvaarding voor de bodemrechter. De rechtbank zal beklagde bijgevolg slechts eenvoudig schuldig verklaren.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen dient niet te worden opgelegd daar er thans geen hoof straf wordt opgelegd.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenking gestelde, beklagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Burgerlijke partijstelling van

De rechtbank kan geenszins vergoedingen toekennen op basis van artikel 544 BW. Hiervoor dient de burgerlijke partij zich tot de burgerlijke rechter te wenden.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan. Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

|

De tussenkomst van een regelmatige en uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning en/of de aanpassing van de constructie of het gebruik aan een dergelijke vergunning heeft tot gevolg dat de enkel op stedenbouwkundige voorschriften gebaseerde aanspraak van de derde-benadeelde op het niet moeten dulden van het nadeel verbonden aan de kwestieuze constructie of het kwestieuze gebruik, niet langer in rechte wordt ondersteund. Een dergelijke constructie of gebruik kan dan ook geen toekomstige schade, in causaal verband met de fout van de inbreuk op het VCRO, meer opleveren. Waar het (voort)bestaan van de constructie of het gebruik op zich geen onrechtmatige schade meer oplevert, is elke vordering tot herstel in natura, gericht op het voorkomen van toekomstige schade, noodzakelijk zonder voorwerp. Een regularisatievergunning neemt echter niet weg dat er schade bestaat, onder meer bestaande uit de eventueel door de fout opgelopen morele schade en vooral de tot aan het bekomen van de regelmatige en uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning opgelopen (genots)derving in verband met het tot op dat ogenblik in rechte erkende voordeel. Deze verleden schade wordt door de enkele afgifte van de regularisatievergunning NIET hersteld, zodat de derde hiervoor nog steeds aanspraak kan maken op een (weliswaar pecuniaire) vergoeding.

De rechtbank kan enkel schadevergoeding toekennen voor de misdrijven waarvoor ze gevat werd, nl. het oprichten van een mestvaalt, het uitbreiden van een stal / schuilhok, de wijziging van de bestemming van een stal naar een hondenpension en de wijziging van de bestemming van een ontvangstruimte naar een woongelegenheden. De rechtbank is ook niet gevat voor misdrijven die zich mogelijk hebben voorgedaan na 19 april 2013.

De burgerlijke partij vordert:

1. Een vergoeding voor de door haar ondervonden hinder t.g.v. de verschillende bouwinbreuken op het terrein en bij uitbreiding van de illegale exploitatie van het hondenpension.

De rechtbank is niet gevat m.b.t. een inbreuk inzake de exploitatie van het hondenpension. De morele schade door de hinder wordt door de rechtbank begroot op 1 euro definitief.

2. Een vergoeding voor de kosten van bijstand en verdediging die de burgerlijke partij doorheen de jaren moest maken om aan de ten laste gelegde feiten een einde te proberen te stellen.

Deze post wordt niet aangetoond door de burgerlijke partijen. De kosten van juridische bijstand om gevraagde regularisatievergunningen te bestrijden, maken geen deel uit van de vergoedbare schade van de door beklagden gepleegde inbreuken. De gevorderde bedragen worden ook niet bewezen met stukken.

3. Een verbod om een hondenpension uit te baten op het terrein aan de te

Door de beklagden werd een einde gesteld aan de stedenbouwkundige functiewijziging. Er is dus geen reden om op deze vraag van de burgerlijke partij in te gaan. Deze vordering is m.a.w. zonder voorwerp.

4.2. Herstelvordering

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

4.3. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 21ter V.T., 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 50;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART eerste beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

De rechtbank VEROORDEELT de eerste beklaagde bij **EENVOUDIGE SCHULDIGVERKLARING** overeenkomstig artikel 21ter V.T. Sv.

Bijdrage - vergoeding

Veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;

Legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2.

De rechtbank VERKLAART tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

De rechtbank VEROORDEELT de tweede beklagde bij **EENVOUDIGE SCHULDIGVERKLARING** overeenkomstig artikel 21ter V.T. Sv.

Bijdrage - vergoeding

Veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;

Legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

3.

De rechtbank VERKLAART derde beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

De rechtbank VEROORDEELT de derde beklagde bij **EENVOUDIGE SCHULDIGVERKLARING** overeenkomstig artikel 21ter V.T. Sv.

Bijdrage - vergoeding

Veroordeelt derde beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;

|

Legt derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

Veroordeelt **eerste, tweede en derde beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **282,74 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Vordering

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt de beklagden **hoofdelijk** tot betaling van de burgerlijke partij van een morele schadevergoeding van **1 euro definitief**. De rechtbank veroordeelt beklagden hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van een **RPV begroot op 180 euro**.

✓ Herstelvordering

De rechtbank stelt vast dat de herstelvordering **zonder voorwerp** is.

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTTIEN JUNI TWEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

N. Siron, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.

Dendermonde, de 20-06-2018

De Griffier-Hoofd van dienst,

wnd

S. D'hoë
wnd griffier-hoofd van dienst

